

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 902

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 decembrie 2009

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.419 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	2–3	Decizia nr. 1.605 din 26 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă	9–10
Decizia nr. 1.509 din 12 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 pentru abrogarea art. 3 ² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat	3–5	Decizia nr. 1.616 din 26 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 974 din Codul civil	10–11
Decizia nr. 1.511 din 17 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate	5–6	Decizia nr. 1.626 din 3 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	12–14
Decizia nr. 1.580 din 19 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	6–9	Decizia nr. 1.632 din 3 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România	14–15
		★	
		Opinie separată	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.419

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Brașov în Dosarul nr. 4.704/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că norma cuprinsă în textul de lege criticat reprezintă o opțiune politică a legiuitorului, care nu intră în conflict cu niciuna dintre prevederile constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.704/62/2008, **Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de pârâtul Consiliul Local al Municipiului Brașov într-o cauză având ca obiect anularea unui act emis de autoritatea publică locală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că este neconstituțională, „nedreaptă și imorală”, soluția legislativă conținută de textul de lege criticat, potrivit căreia candidații care au participat la alegeri, dar nu au fost aleși în urma votului exprimat și a procesului de repartizare a mandatelor de consilier, pot pretinde să fie validați în funcția de consilier local în ipoteza în care cei aleși și-au dat demisia sau nu au depus jurământul cerut de lege. Precizează că, în opinia sa, „a accepta ca un candidat neales, care a figurat pe lista unui partid, să fie validat și să intre în exercitarea mandatului său ar reprezenta o modificare a voinței politice a alegătorului”.

Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că procedura prevăzută la art. 33 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 nu

face altceva decât să respecte votul exprimat de alegători, căci în sistemul votului de listă, cum este cel al alegerii consilierilor locali, votul este acordat partidului, iar nu doar unui anumit candidat din lista pe care acesta o propune.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, precizând că principiul autonomiei locale nu presupune totala independență și competența exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea trebuie să se supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării, dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 33 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, care au următoarea redacție:

— Art.33: „*În cazul în care consilierul local declară ales renunță la mandat înainte de validare sau refuză să depună jurământul, se supune validării mandatul primului supleant înscris pe lista partidului politic, a alianței politice sau a alianței electorale respective, dacă până la validarea mandatului partidele și alianțele politice confirmă în scris apartenența la partid. În cazul în care locurile rămase vacante nu pot fi completate cu supleanți, conform legii, iar numărul de consilieri locali se reduce sub jumătate plus unu, se vor organiza alegeri parțiale pentru completare, în termen de 90 de zile.*”

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: celor ale art. 16 care garantează egalitatea în drepturi, ale art. 37 referitor la dreptul de a fi ales și ale art. 121 alin. (1) care prevede autoritățile administrației publice prin intermediul cărora se realizează autonomia locală în comune și orașe. Se invocă, de asemenea, și dispozițiile art. 3 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care stabilesc obligația statelor membre ale Consiliului European de a organiza periodic alegeri libere.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, urmând să o respingă ca atare. Pentru a decide astfel, instanța de contencios constituțional observă că, în considerentele Deciziei nr. 419 din 26 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 28 aprilie 2009, a reținut că, „la nivelul administrației publice locale, mandatul consilierilor locali care compun organele administrației publice locale, respectiv consiliul local, este obținut prin votul majoritar al electoratului dintr-o anumită comunitate teritorială limitată, vot ce exprimă

voința politică a cetățenilor pentru constituirea autorităților locale. Conform art. 8 alin. (2) din Constituție, partidele politice contribuie la definirea și exprimarea voinței politice a cetățenilor, respectând suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea de drept și principiile democrației. Potrivit actualului sistem electoral, reglementat de Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, alegerile locale se caracterizează prin scrutinul de listă, fiind sarcina partidelor politice ca, în considerarea rolului conferit de art. 8 alin. (2) din Legea fundamentală, să selecteze, să pregătească și să sprijine anumiți membri în calitate de candidați înscrși pe aceste liste. În atare condiții, este evident că votul cetățenilor vizează un anumit partid politic, care se individualizează printr-un program politic propriu, și nu candidații înscrși pe lista aceluși partid. Opțiunea politică exprimată de alegători în cazul scrutinului pe listă nu vizează candidatul, ci partidul politic.”

În acord cu cele statuate prin decizia mai sus citată, Curtea nu poate reține critica de neconstituționalitate potrivit căreia înlocuirea, în condițiile prevăzute de art. 33 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, a mandatului unui consilier local declarat ales cu mandatul primului supleant înscrși pe lista aceluși partid politic este de natură să denatureze voința electoratului, nesocotindu-se, astfel, în opinia autorului excepției, dispozițiile art. 37 din Legea fundamentală și

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul Local al Municipiului Brașov în Dosarul nr. 4.704/62/2008 al Tribunalului Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.509

din 12 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 pentru abrogarea art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

cele ale art. 3 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dimpotrivă, Curtea constată că, prin textul legal criticat, se urmărește păstrarea configurației politice în cadrul autorităților administrației publice locale, așa cum aceasta a rezultat din votul alegătorilor. Cu prilejul pronunțării deciziei mai sus menționate, Curtea a observat că, „în cazul în care, până la validarea mandatului, supleantul și-a pierdut apartenența la partidul pe a cărui listă a fost înscrși, se va supune validării mandatul supleantului următor înscrși pe listă, în felul acesta respectându-se voința cetățenilor care au votat lista.”

Totodată, Curtea constată că nu poate reține nici contrarietatea dintre dispozițiile art. 33 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 și principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, textul de lege criticat neavând drept consecință introducerea vreunei discriminări, pozitive sau negative, între persoane aparținând aceleiași categorii, toți candidații fiind susceptibili de a intra sub incidența normei ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate.

De asemenea, textul de lege criticat este conform prevederilor art. 121 alin. (1) din Constituție, întrucât nu afectează în niciun mod dreptul și posibilitatea concretă a consiliilor locale de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, problemele acestora. Prin urmare, textul de lege supus controlului de constituționalitate satisface pe deplin exigențele impuse de principiul autonomiei locale.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 pentru abrogarea art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat. Excepția a fost ridicată de Aurora Luminița Jajaie, Emma Ene și alții în Dosarul

nr. 7.983/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 5 noiembrie 2009, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 12 noiembrie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.983/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 pentru abrogarea art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Aurora Luminița Jajaie, Emma Ene și alții într-o cauză având ca obiect obligarea Guvernului României și a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale la plata unor drepturi salariale reprezentând majorarea salariilor de bază cu un anumit procent.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia precizează că art. 32 a fost introdus în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 prin Legea nr. 80/2008. Abrogând acest articol pe calea unei ordonanțe de urgență, Guvernul a încălcat principiul separației și echilibrului puterilor în stat, „încercând să se situeze într-o poziție opusă și conflictuală cu Parlamentul”. În opinia autorilor excepției, „Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2008 se prezintă ca un refuz explicit al Guvernului de a aplica și executa legea votată de către Parlament și promulgată de către Președintele României”. Totodată, susțin că aceeași ordonanță a fost emisă „prin încălcarea dispozițiilor constituționale privind delegarea legislativă”. În acest sens, arată că delegarea legislativă „nu implică dreptul executivului de a se opune legislativului, de a-l contracara, intrând astfel într-un conflict constituțional”. În fine, autorii arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2008 contravine art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât afectează dreptul fundamental la salariu.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 „sunt neconstituționale în condițiile în care prin prevederile acesteia este afectat dreptul fundamental la salariu prevăzut de Constituție, consacrat printr-un act normativ de rang superior (Legea nr.80/2008)”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 sunt neconstituționale, întrucât afectează dreptul fundamental la muncă, acesta fiind un drept complex care include și dreptul la salariu și dreptul la condiții rezonabile de viață. De asemenea, consideră că adoptarea ordonanței amintite nu a fost motivată de necesitatea reglementării într-un domeniu în care legiuitorul primar nu a intervenit, ci, dimpotrivă, de contracararea unei măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului din domeniul reglementat de Legea nr. 80/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 pentru abrogarea art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 12 mai 2008, aprobată prin Legea nr. 51/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 7 aprilie 2009. Textul de lege abrogat avea următoarea redacție: „(1) *Personalul din aparatul propriu al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și personalul din Direcția generală de programare bugetară, Direcția generală de sinteză a politicilor bugetare, Direcția generală de metodologie contabilă instituții publice și Direcția generală trezorerie și contabilitate publică din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor beneficiază de o majorare a salariilor de bază de 75%.*

(2) *Prevederile alin. (1) se aplică și personalului de la nivel județean și local cu atribuții directe sau delegate în gestionarea asistenței financiare comunitare, din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.*

(3) *Procesul de gestionare a asistenței financiare comunitare cuprinde activități de programare tehnică și financiară, promovare, implementare, monitorizare, raportare, evaluare, contractare, audit, control tehnic și financiar, efectuarea plăților, precum și activități specifice juridice și de coordonare cu privire la fondurile europene pentru agricultură, dezvoltare rurală și pescuit.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 41 alin. (4) care prevede egalitatea femeilor și a bărbaților în ceea ce privește salariul convenit pentru muncă egală, art. 61 alin. (1) care statuează că Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului, art. 111 alin. (1) referitoare la informarea Parlamentului de către Guvern și celelalte organe ale administrației publice și art. 115 care reglementează instituția delegării legislative.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, ulterior sesizării sale cu soluționarea acesteia, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 a fost abrogată în întregime, în mod expres, prin dispozițiile art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2009 privind gestionarea fondurilor comunitare nerambursabile provenite din Fondul european de garantare agricolă, Fondul european agricol de dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și a fondurilor alocate de la bugetul de stat, privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea Europeană și a fondurilor alocate de la bugetul de stat aferente programului de colectare și gestionare a datelor necesare desfășurării politicii comune în domeniul pescuitului și a programului de control, inspecție și supraveghere în domeniul pescuitului și pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european

agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2009 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 25 iunie 2009.

Ca urmare evenimentului legislativ reprezentat de abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/2006, excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă. Pentru a ajunge la această concluzie, Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2008, al cărei unic scop a fost acela de a

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 pentru abrogarea art. 3² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat. Excepția a fost ridicată de Aurora Luminița Jajaie, Emma Ene și alții în Dosarul nr. 7.983/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.511

din 17 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, excepție ridicată de George Petric în Dosarul nr. 54/92/2007 al Tribunalului Militar București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 54/92/2007, **Tribunalul Militar București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de George Petric într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate aduc o restrângere dreptului la apărare, întrucât apărarea inculpatului nu poate fi realizată în mod corespunzător, în condițiile în care nu este accesibil un vast material probator de urmărire penală care cuprinde informații secrete sau strict secrete. Pentru acest motiv procesul nu poate avea nici caracter echitabil.

Tribunalul Militar București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, care au următorul cuprins:

— Art. 2 alin. (2): „(2) Accesul la informațiile clasificate este permis numai în cazurile, în condițiile și prin respectarea procedurilor prevăzute de lege.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (2) și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, excepție ridicată de George Petric în Dosarul nr. 54/92/2007 al Tribunalului Militar București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.580

din 19 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea

— Art.7 alin. (1): „Persoanele care vor avea acces la informații clasificate secrete de stat vor fi verificate, în prealabil, cu privire la onestitatea și profesionalismul lor, referitoare la utilizarea acestor informații.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil, art. 24 care garantează dreptul la apărare. Se invocă, de asemenea, și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textele de lege ce formează obiectul excepției de față au mai fost supuse controlului de constituționalitate, iar prin deciziile nr. 1.120 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 27 noiembrie 2008, și nr. 1.335 din 9 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 15 ianuarie 2009, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate, pentru motivele acolo arătate. Întrucât nu au fost invocate motive noi care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată cu acele prilejuri și argumentele pe care aceasta s-a întemeiat își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 3.400/96/2008 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, cauză ce constituie obiectul Dosarului nr. 3.797D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 3.798D/2009—3.866D/2009, nr. 4.330—4.384D/2009 și nr. 4.390—4.437D/2009, ridicată de același autor în dosarele nr. 3.398/96/2008, nr. 3.459/96/2008, nr. 3.436/96/2008, nr. 3.545/96/2008, nr. 3.515/96/2008, nr. 3.478/96/2008, nr. 3.363/96/2008, nr. 2.950/96/2008, nr. 3.462/96/2008, nr. 3.475/96/2008, nr. 3.488/96/2008, nr. 3.493/96/2008,

nr. 3.510/96/2008, nr. 3.537/96/2008, nr. 3.573/96/2008, nr. 3.589/96/2008, nr. 3.563/96/2008, nr. 2.949/96/2008, nr. 2.946/96/2008, nr. 2.672/96/2008, nr. 2.675/96/2008, nr. 2.942/96/2008, nr. 2.951/96/2008, nr. 2.934/96/2008, nr. 3.453/96/2008, nr. 3.438/96/2008, nr. 2.952/96/2008, nr. 2.886/96/2008, nr. 2.885/96/2008, nr. 3.530/96/2008, nr. 3.516/96/2008, nr. 2.878/96/2008, nr. 2.873/96/2008, nr. 2.873/96/2008, nr. 3.449/96/2008, nr. 3.421/96/2008, nr. 3.419/96/2008, nr. 2.872/96/2008, nr. 2.867/96/2008, nr. 2.863/96/2008, nr. 2.868/96/2008, nr. 2.884/96/2008, nr. 2.881/96/2008, nr. 3.538/96/2008, nr. 3.536/96/2008, nr. 3.357/96/2008, nr. 2.937/96/2008, nr. 2.662/96/2008, nr. 3.543/96/2008, nr. 3.415/96/2008, nr. 3.588/96/2008, nr. 3.531/96/2008, nr. 3.506/96/2008, nr. 3.492/96/2008, nr. 3.508/96/2008, nr. 3.456/96/2008, nr. 3.467/96/2008, nr. 3.465/96/2008, nr. 3.556/96/2008, nr. 3.552/96/2008, nr. 3.369/96/2008, nr. 3.528/96/2008, nr. 3.385/96/2008, nr. 3.390/96/2008, nr. 3.401/96/2008, nr. 3.408/96/2008, nr. 3.411/96/2008, nr. 3.428/96/2008, nr. 3.458/96/2008, nr. 3.464/96/2008, nr. 2.699/96/2008, nr. 2.696/96/2008, nr. 2.695/96/2008, nr. 2.814/96/2008, nr. 2.762/96/2008, nr. 2.828/96/2008, nr. 2.684/96/2008, nr. 2.680/96/2008, nr. 2.668/96/2008, nr. 2.664/96/2008, nr. 2.673/96/2008, nr. 2.667/96/2008, nr. 2.661/96/2008, nr. 2.659/96/2008, nr. 3.553/96/2008, nr. 2.714/96/2008, nr. 2.713/96/2008, nr. 2.750/96/2008, nr. 3.548/96/2008, nr. 3.370/96/2008, nr. 3.394/96/2008, nr. 3.386/96/2008, nr. 3.529/96/2008, nr. 3.472/96/2008, nr. 2.829/96/2008, nr. 2.836/96/2008, nr. 2.834/96/2008, nr. 2.838/96/2008, nr. 2.877/96/2008, nr. 2.848/96/2008, nr. 2.760/96/2008, nr. 2.831/96/2008, nr. 2.815/96/2008, nr. 2.825/96/2008, nr. 2.821/96/2008, nr. 2.754/96/2008, nr. 2.755/96/2008, nr. 2.841/96/2008, nr. 2.827/96/2008, nr. 2.858/96/2008, nr. 2.860/96/2008, nr. 2.816/96/2008, nr. 2.819/96/2008, nr. 2.837/96/2008, nr. 3.559/96/2008, nr. 3.565/96/2008, nr. 3.535/96/2008, nr. 3.523/96/2008, nr. 3.509/96/2008, nr. 3.518/96/2008, nr. 3.512/96/2008, nr. 3.509/96/2008, nr. 3.502/96/2008, nr. 3.499/96/2008, nr. 3.498/96/2008, nr. 3.496/96/2008, nr. 3.496/96/2008, nr. 3.378/96/2008, nr. 3.383/96/2008, nr. 3.383/96/2008, nr. 3.391/96/2008, nr. 3.392/96/2008, nr. 3.393/96/2008, nr. 3.395/96/2008, nr. 3.485/96/2008, nr. 3.479/96/2008, nr. 3.440/96/2008, nr. 3.439/96/2008, nr. 3.416/96/2008, nr. 2.711/96/2008, nr. 2.706/96/2008, nr. 2.705/96/2008, nr. 2.704/96/2008, nr. 2.704/96/2008, nr. 3.476/96/2008, nr. 3.490/96/2008, nr. 3.473/96/2008, nr. 2.720/96/2008, nr. 2.736/96/2008, nr. 2.743/96/2008, nr. 2.745/96/2008, nr. 3.431/96/2008, nr. 3.412/96/2008, nr. 2.871/96/2008, nr. 2.870/96/2008, nr. 2.869/96/2008, nr. 2.865/96/2008, nr. 2.864/96/2008, nr. 2.859/96/2008, nr. 3.358/96/2008, nr. 3.470/96/2008, nr. 3.450/96/2008, nr. 3.441/96/2008, nr. 3.468/96/2008, nr. 3.457/96/2008, nr. 3.445/96/2008, nr. 3.444/96/2008, nr. 3.372/96/2008, nr. 3.482/96/2008, nr. 3.477/96/2008, nr. 3.405/96/2008 și nr. 3.557/96/2008 ale aceleiași instanțe de judecată.

Se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a acestor cauze, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu admiterea excepției de conexitate a dosarelor menționate.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 4.390—4.437D/2009, nr. 4.330—4.384D/2009 și nr. 3.798—3.866D/2009 la Dosarul nr. 3.797D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate,

având în vedere că, față de aspectele examinate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.005/2009, în prezentele cauze nu au fost aduse elemente noi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 6 mai 2009, încheierile nr. 4, nr. 5, nr. 7 și nr. 8 din 7 mai 2009, încheierile din 27 mai 2009 și încheierile nr. 6, nr. 7 și nr. 8 din 28 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 3.400/96/2008, nr. 3.398/96/2008, nr. 3.459/96/2008, nr. 3.436/96/2008, nr. 3.545/96/2008, nr. 3.515/96/2008, nr. 3.478/96/2008, nr. 3.363/96/2008, nr. 2.950/96/2008, nr. 3.462/96/2008, nr. 3.475/96/2008, nr. 3.488/96/2008, nr. 3.493/96/2008, nr. 3.510/96/2008, nr. 3.537/96/2008, nr. 3.573/96/2008, nr. 3.589/96/2008, nr. 3.563/96/2008, nr. 2.949/96/2008, nr. 2.946/96/2008, nr. 2.672/96/2008, nr. 2.675/96/2008, nr. 2.942/96/2008, nr. 2.951/96/2008, nr. 2.934/96/2008, nr. 3.453/96/2008, nr. 3.438/96/2008, nr. 2.952/96/2008, nr. 2.886/96/2008, nr. 2.885/96/2008, nr. 3.530/96/2008, nr. 3.516/96/2008, nr. 2.878/96/2008, nr. 2.873/96/2008, nr. 2.873/96/2008, nr. 3.449/96/2008, nr. 3.421/96/2008, nr. 3.419/96/2008, nr. 2.872/96/2008, nr. 2.867/96/2008, nr. 2.863/96/2008, nr. 2.868/96/2008, nr. 2.884/96/2008, nr. 2.881/96/2008, nr. 3.538/96/2008, nr. 3.536/96/2008, nr. 3.357/96/2008, nr. 2.937/96/2008, nr. 2.662/96/2008, nr. 3.543/96/2008, nr. 3.415/96/2008, nr. 3.588/96/2008, nr. 3.531/96/2008, nr. 3.506/96/2008, nr. 3.492/96/2008, nr. 3.467/96/2008, nr. 3.465/96/2008, nr. 3.556/96/2008, nr. 3.552/96/2008, nr. 3.369/96/2008, nr. 3.528/96/2008, nr. 3.385/96/2008, nr. 3.390/96/2008, nr. 3.401/96/2008, nr. 3.408/96/2008, nr. 3.411/96/2008, nr. 3.428/96/2008, nr. 3.458/96/2008, nr. 3.464/96/2008, nr. 2.699/96/2008, nr. 2.696/96/2008, nr. 2.695/96/2008, nr. 2.814/96/2008, nr. 2.762/96/2008, nr. 2.828/96/2008, nr. 2.684/96/2008, nr. 2.680/96/2008, nr. 2.668/96/2008, nr. 2.664/96/2008, nr. 2.673/96/2008, nr. 2.661/96/2008, nr. 2.659/96/2008, nr. 3.553/96/2008, nr. 2.714/96/2008, nr. 2.713/96/2008, nr. 2.750/96/2008, nr. 3.548/96/2008, nr. 3.370/96/2008, nr. 3.394/96/2008, nr. 3.386/96/2008, nr. 3.529/96/2008, nr. 3.472/96/2008, nr. 2.829/96/2008, nr. 2.836/96/2008, nr. 2.834/96/2008, nr. 2.838/96/2008, nr. 2.877/96/2008, nr. 2.848/96/2008, nr. 2.760/96/2008, nr. 2.831/96/2008, nr. 2.815/96/2008, nr. 2.825/96/2008, nr. 2.821/96/2008, nr. 2.754/96/2008, nr. 2.755/96/2008, nr. 2.841/96/2008, nr. 2.827/96/2008, nr. 2.858/96/2008, nr. 2.860/96/2008, nr. 2.816/96/2008, nr. 2.819/96/2008, nr. 2.837/96/2008, nr. 3.559/96/2008, nr. 3.565/96/2008, nr. 3.535/96/2008, nr. 3.523/96/2008, nr. 3.509/96/2008, nr. 3.518/96/2008, nr. 3.512/96/2008, nr. 3.509/96/2008, nr. 3.502/96/2008, nr. 3.499/96/2008, nr. 3.498/96/2008, nr. 3.496/96/2008, nr. 3.496/96/2008, nr. 3.378/96/2008, nr. 3.383/96/2008, nr. 3.383/96/2008, nr. 3.391/96/2008, nr. 3.392/96/2008, nr. 3.393/96/2008, nr. 3.395/96/2008, nr. 3.485/96/2008, nr. 3.479/96/2008, nr. 3.440/96/2008, nr. 3.439/96/2008, nr. 3.416/96/2008, nr. 2.711/96/2008, nr. 2.706/96/2008, nr. 2.705/96/2008, nr. 2.704/96/2008, nr. 2.704/96/2008, nr. 3.476/96/2008, nr. 3.490/96/2008, nr. 3.473/96/2008, nr. 2.720/96/2008, nr. 2.736/96/2008, nr. 2.743/96/2008, nr. 2.745/96/2008, nr. 3.431/96/2008, nr. 3.412/96/2008, nr. 2.871/96/2008, nr. 2.870/96/2008, nr. 2.869/96/2008, nr. 2.865/96/2008, nr. 2.864/96/2008, nr. 2.859/96/2008, nr. 3.358/96/2008, nr. 3.470/96/2008, nr. 3.450/96/2008, nr. 3.441/96/2008, nr. 3.468/96/2008, nr. 3.457/96/2008, nr. 3.445/96/2008, nr. 3.444/96/2008, nr. 3.372/96/2008, nr. 3.482/96/2008, nr. 3.477/96/2008, nr. 3.405/96/2008 și nr. 3.557/96/2008, **Tribunalul Harghita** —

Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

Excepțiile au fost ridicate de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în cauze privind soluționarea unei acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, se susține, în esență, că textul de lege criticat a fost interpretat de către instanțele de judecată ca realizând o abrogare implicită a prevederilor art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă. Or, după intrarea în vigoare a Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, nu mai există temei legal pentru a opera abrogarea implicită, dispozițiile art. 62 și 63 din Legea nr. 24/2000 reglementând în mod imperativ abrogarea expresă directă, cu enumerarea datelor de identificare a tuturor actelor normative vizate. Prin urmare, prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii trebuie interpretate prin prisma regulilor de tehnică legislativă reglementate de art. 1 alin. (2) și art. 15 din Legea nr. 24/2000. În opinia autorului excepției, orice altă interpretare este contrară jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului potrivit căreia legiuitorul are obligația elaborării unor dispoziții legale eficiente din punctul de vedere al aplicabilității acestora, în sensul că ele trebuie să fie coerente, să evite paralelismul legislativ și să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale (cauzele *Unédic împotriva Franței*, 2008, *Katz împotriva României*, 2009 și *Santo Pinto împotriva Portugaliei*, 2008). Se susține că prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești diferite asupra aceleiași probleme de drept este încălcat art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Mai mult, în temeiul art. 1 alin. (5) din Constituție, Parlamentul este obligat să respecte Constituția și celelalte legi, respectiv poate să modifice prevederile legale în vigoare prin abrogare expresă, dar nu implicită, fiindcă, procedând în acest mod, ar contraveni principiului coerenței legislative.

Tribunalul Harghita — Secția civilă apreciază că dispozițiile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii sunt constituționale, iar referirile la prevederile Legii nr. 24/2000 nu privesc aspecte de neconstituționalitate, ci de aplicare a legii în timp.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora „(2) *Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] — orice alte dispoziții contrare.*”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 73 alin. (3) lit. p) prin care se stabilește că regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială se reglementează prin lege organică și art. 79 alin. (1) referitor la atribuțiile Consiliului Legislativ. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, Curtea pronunțând, în acest sens, Decizia nr. 1.005 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009. Pentru argumentele acolo reținute, care își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 3.400/96/2008, nr. 3.398/96/2008, nr. 3.459/96/2008, nr. 3.436/96/2008, nr. 3.545/96/2008, nr. 3.515/96/2008, nr. 3.478/96/2008, nr. 3.363/96/2008, nr. 2.950/96/2008, nr. 3.462/96/2008, nr. 3.475/96/2008, nr. 3.488/96/2008, nr. 3.493/96/2008, nr. 3.510/96/2008, nr. 3.537/96/2008, nr. 3.573/96/2008, nr. 3.589/96/2008, nr. 3.563/96/2008, nr. 2.949/96/2008, nr. 2.946/96/2008, nr. 2.672/96/2008, nr. 2.675/96/2008, nr. 2.942/96/2008, nr. 2.951/96/2008, nr. 2.934/96/2008, nr. 3.453/96/2008, nr. 3.438/96/2008, nr. 2.952/96/2008, nr. 2.886/96/2008, nr. 2.885/96/2008, nr. 3.530/96/2008, nr. 3.516/96/2008, nr. 2.878/96/2008, nr. 2.873/96/2008, nr. 3.449/96/2008, nr. 3.421/96/2008, nr. 3.419/96/2008, nr. 2.872/96/2008, nr. 2.867/96/2008, nr. 2.863/96/2008, nr. 2.868/96/2008, nr. 2.884/96/2008, nr. 2.881/96/2008, nr. 3.538/96/2008, nr. 3.536/96/2008, nr. 3.357/96/2008, nr. 2.937/96/2008, nr. 2.662/96/2008, nr. 3.543/96/2008, nr. 3.415/96/2008, nr. 3.588/96/2008, nr. 3.531/96/2008, nr. 3.506/96/2008, nr. 3.492/96/2008, nr. 3.508/96/2008, nr. 3.456/96/2008, nr. 3.467/96/2008, nr. 3.465/96/2008, nr. 3.556/96/2008, nr. 3.552/96/2008, nr. 3.369/96/2008, nr. 3.528/96/2008, nr. 3.385/96/2008, nr. 3.390/96/2008, nr. 3.401/96/2008, nr. 3.408/96/2008, nr. 3.411/96/2008, nr. 3.428/96/2008, nr. 3.458/96/2008, nr. 3.464/96/2008, nr. 2.699/96/2008, nr. 2.696/96/2008, nr. 2.695/96/2008, nr. 2.814/96/2008, nr. 2.762/96/2008, nr. 2.828/96/2008, nr. 2.684/96/2008, nr. 2.680/96/2008, nr. 2.668/96/2008, nr. 2.664/96/2008, nr. 2.673/96/2008, nr. 2.667/96/2008, nr. 2.661/96/2008, nr. 2.659/96/2008, nr. 3.553/96/2008,

nr. 2.714/96/2008, nr. 2.713/96/2008, nr. 2.750/96/2008, nr. 3.548/96/2008, nr. 3.370/96/2008, nr. 3.394/96/2008, nr. 3.386/96/2008, nr. 3.529/96/2008, nr. 3.472/96/2008, nr. 2.829/96/2008, nr. 2.836/96/2008, nr. 2.834/96/2008, nr. 2.838/96/2008, nr. 2.877/96/2008, nr. 2.848/96/2008, nr. 2.760/96/2008, nr. 2.831/96/2008, nr. 2.815/96/2008, nr. 2.825/96/2008, nr. 2.821/96/2008, nr. 2.754/96/2008, nr. 2.755/96/2008, nr. 2.841/96/2008, nr. 2.827/96/2008, nr. 2.858/96/2008, nr. 2.860/96/2008, nr. 2.816/96/2008, nr. 2.819/96/2008, nr. 2.837/96/2008, nr. 3.559/96/2008, nr. 3.565/96/2008, nr. 3.535/96/2008, nr. 3.523/96/2008, nr. 3.518/96/2008, nr. 3.512/96/2008, nr. 3.509/96/2008, nr. 3.502/96/2008, nr. 3.499/96/2008, nr. 3.498/96/2008, nr. 3.496/96/2008, nr. 3.378/96/2008, nr. 3.383/96/2008, nr. 3.391/96/2008, nr. 3.392/96/2008, nr. 3.393/96/2008, nr. 3.395/96/2008, nr. 3.485/96/2008, nr. 3.479/96/2008, nr. 3.440/96/2008, nr. 3.439/96/2008, nr. 3.416/96/2008, nr. 2.711/96/2008, nr. 2.706/96/2008, nr. 2.705/96/2008, nr. 2.704/96/2008, nr. 2.701/96/2008, nr. 3.487/96/2008, nr. 3.476/96/2008, nr. 3.490/96/2008, nr. 3.473/96/2008, nr. 2.720/96/2008, nr. 2.736/96/2008, nr. 2.743/96/2008, nr. 2.745/96/2008, nr. 3.474/96/2008, nr. 3.429/96/2008, nr. 3.431/96/2008, nr. 3.412/96/2008, nr. 2.871/96/2008, nr. 2.870/96/2008, nr. 2.869/96/2008, nr. 2.865/96/2008, nr. 2.864/96/2008, nr. 2.859/96/2008, nr. 2.850/96/2008, nr. 3.358/96/2008, nr. 3.470/96/2008, nr. 3.450/96/2008, nr. 3.441/96/2008, nr. 3.468/96/2008, nr. 3.457/96/2008, nr. 3.445/96/2008, nr. 3.444/96/2008, nr. 3.372/96/2008, nr. 3.482/96/2008, nr. 3.477/96/2008, nr. 3.405/96/2008 și nr. 3.557/96/2008 ale Tribunalului Harghita — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.605

din 26 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Getica Trans” — S.R.L. din Hunedoara în Dosarul nr. 672/1.259/2005 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Raveca Sicoe a depus la dosar note scrise prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, în vederea formulării apărării necesare în cauză. În acest context, solicită Curții Constituționale comunicarea unui exemplar al excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii formulate, considerând că, de la data invocării excepției de neconstituționalitate și până în prezent, partea avea suficient timp să ia la cunoștință de motivarea acesteia și să își formuleze apărarea corespunzătoare.

Curtea, deliberând asupra cererii formulate, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

Având cuvântul pe fondul cauzei, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 672/1.259/2005, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Getica Trans” — S.R.L. din Hunedoara într-o cauză având ca obiect revocarea unui contract de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că reglementarea cuprinsă în art. 158 alin.3 teza întâi din Codul de procedură civilă constituie o încălcare evidentă a accesului liber la justiție, deoarece este de „neconceput să refuzi titularului unui interes legitim mijloacele legale de natură să îi permită să asigure apărarea acestuia, întrucât respectivul interes beneficiază, oricum, de protecție pe alte căi.” Faptul că reclamantul este diligent nu îi este de niciun folos, deoarece, sub imperiul actualei reglementări, nu are posibilitatea de a pune concluzii și a formula apărări. Autorul excepției apreciază că principiul accesului liber la justiție implică, printre altele, adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale, inclusiv cele referitoare la căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de judecată. În acest sens, s-a pronunțat constant și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu în cauza *Rotaru împotriva României* — 2000 sau în cauza *Sunday Times contra Regatului Unit* — 1979.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, iar

excepția invocată neîntemeiată. În acest sens, arată că instituirea unui termen de recurs împotriva hotărârii de declinare a competenței este un aspect al procedurii de judecată, ce reprezintă atributul legiuitorului, însă nici termenul în sine și nici momentul în raport de care se calculează acesta nu restricționează dreptul de acces la o instanță, dreptul părților la apărare și la un proces echitabil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „*Dacă instanța se declară incompetentă, împotriva hotărârii se poate exercita recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. [...]*”

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Getica Trans” — S.R.L. din Hunedoara în Dosarul nr. 672/1.259/2005 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.616

din 26 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 974 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 974 din Codul civil, excepție ridicată de Constantin Vidu în Dosarul nr. 1.855.1/329/2007 al Judecătoriei Turnu-Măgurele.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.855.1/329/2007, **Judecătoria Turnu-Măgurele a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 974 din Codul civil**, excepție ridicată de Constantin Vidu cu ocazia soluționării unei acțiuni având ca obiect partaj judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia consideră că, prin reglementarea art. 974 din Codul civil, legiuitorul a îngădit dreptul persoanei la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, deoarece conferă oricărei persoane interesate posibilitatea de a interveni în decizia personală a unui erede în privința dreptului la moștenire. Astfel, dispăre principiul disponibilității, efectul imediat fiind, din prisma textului de lege criticat, transformarea dreptului la moștenire în „obligația la moștenire”. Totodată, arată că, prin reglementarea cuprinsă în art. 974 din Codul civil, legiuitorul a îngădit un drept fundamental, permițând unui străin de succesiune să intervină activ în opțiunea succesorală chiar și a unui erede debitor.

Judecătoria Turnu-Măgurele și-a exprimat opinia, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 974 din Codul civil, potrivit cărora „*Creditorii pot exercita toate drepturile și acțiunile debitorului lor, afară de acelea care îi sunt exclusiv personale.*”

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 974 din Codul civil, excepție ridicată de Constantin Vidu în Dosarul nr. 1.855.1/329/2007 al Judecătoriei Turnu-Măgurele.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prevederile constituționale pretins încălcate de dispozițiile art. 974 din Codul civil sunt cele ale art. 21 alin. (3) ce consacră dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 46 referitoare la dreptul la moștenire.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost suspus controlului de constituționalitate, prin raportare la prevederile art. 21 din Constituție, prilej cu care a statuat că acesta este constituțional.

În acest sens, prin Decizia nr. 1.082 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, Curtea a constatat că „dispozițiile art. 974 din Codul civil reglementează un mijloc juridic procedural, și anume acțiunea oblică (denumită în doctrină și indirectă sau subrogatorie) — acea acțiune în justiție pe care creditorul o exercită pentru valorificarea unui drept care aparține debitorului său. Așadar, aceste dispoziții de lege nu contravin accesului liber la justiție, ci, dimpotrivă, dau posibilitatea creditorilor să exercite toate acțiunile debitorului lor, cu excepția celor cu caracter exclusiv personal. Această limitare este firească, având în vedere categoriile acțiunilor exclusiv personale, și anume cele prin care se apără drepturi personale nepatrimoniale sau drepturi patrimoniale, dar a căror exercitare implică o apreciere subiectivă din partea titularului lor.”

Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 46 din Constituție, Curtea reține că acest drept nu este un drept exclusiv personal al moștenitorului, în temeiul acestui drept la moștenire, orice persoană poate dobândi pe cale succesorală, în condițiile legii, orice bun, având dreptul de a-și exprima opțiunea la acceptarea sau renunțarea la succesiune. Însă, nici renunțarea expresă sau tacită la moștenire nu înlătură dreptul creditorului de a urmări partea ce i se cuvenea eredelui renunțător, în situația în care renunțarea s-a făcut în paguba acestuia.

În acest sens, sunt și dispozițiile art. 699 din Codul civil, potrivit cărora „*Creditorii aceluia ce renunță în paguba lor pot să ia autorizația justiției ca să accepte succesiunea pentru debitoarele lor, în locul și rândul său.*”

Într-acest caz renunțarea este anulată numai în favorul creditorilor și numai până la concurența creanțelor lor. Acceptarea nu se face în folosul eredelui care a renunțat.”, acest text transpunând în concret, în materia succesiunilor, principiul general instituit prin art. 974 din Codul civil.

Ca atare, Curtea constată că norma legală criticată nu îngădește în niciun fel dreptul moștenitorului debitor de a accepta sau renunța la moștenire.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.626

din 3 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în Dosarul nr. 1.135/85/2009 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă, în dosarele nr. 682/116/2009, nr. 2.737/116/2008 și nr. 148/116/2009 ale Tribunalului Călărași — Secția civilă, precum și în dosarele nr. 7.153/30/2008, nr. 3.980/108/2008, nr. 4.005/30/2008, nr. 7.216/30/2008, nr. 4.049/108/2008, nr. 7.650/30/2008, nr. 7.198/30/2008, nr. 7.395/30/2008, nr. 7.422/30/2008, nr. 7.664/30/2008, nr. 7.386/30/2008, nr. 7.387/30/2008, nr. 7.660/30/2008, nr. 3.531/108/2008, nr. 4.552/108/2008, nr. 4.221/108/2008, nr. 3.284/108/2008, nr. 4.690/108/2008, nr. 4.576/108/2008, nr. 27/108/2009, nr. 4.197/108/2008, nr. 4.204/108/2008, nr. 4.522/108/2008, nr. 4.512/108/2008, nr. 4.203/108/2008, nr. 3.507/30/2008, nr. 8.298/30/2008, nr. 7.954/30/2008, nr. 7.940/30/2008, nr. 7.947/30/2008, nr. 7.968/30/2008, nr. 8.305/30/2008, nr. 8.296/30/2008, nr. 7.959/30/2008, nr. 8.355/30/2008, nr. 8.005/30/2008, nr. 8.239/30/2008, nr. 7.932/30/2008, nr. 4.218/108/2008, nr. 4.244/108/2008, nr. 4.225/108/2008, nr. 5.311/108/2008, nr. 8.243/30/2008, nr. 8.606/30/2008, nr. 7.192/30/2008, nr. 8.282/30/2008, nr. 7.973/30/2008, nr. 4.513/108/2008, nr. 87/108/2009, nr. 5.117/108/2008, nr. 7.762/30/2008, nr. 7.941/30/2008, nr. 7.195/30/2008, nr. 7.661/30/2008, nr. 8.889/30/2008, nr. 4.907/108/2008, nr. 8.251/30/2008, nr. 7.955/30/2008, nr. 7.982/30/2008, nr. 4.492/108/2008, nr. 8.573/108/2008, nr. 8.607/30/2008, nr. 121/108/2009, nr. 4.911/108/2008, nr. 4.501/108/2008, nr. 89/108/2009, nr. 8949/30/2008, nr. 7.752/30/2008, nr. 4.242/108/2008, nr. 4.223/108/2008, nr. 4.224/108/2008, nr. 8.599/30/2008, nr. 8.359/30/2008, nr. 8.605/30/2008, nr. 7.439/30/2008, nr. 7.203/30/2008 nr. 7.951/30/2008, nr. 8.086/30/2008, nr. 7.957/30/2008, nr. 8.087/30/2008, nr. 8.275/30/2008, nr. 8.350/30/2008, nr. 7.949/30/2008, nr. 8.601/30/2008 ale Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.046 D/2009, nr. 4.052 D/2009, nr. 4.053 D/2009, nr. 4.054 D/2009, nr. 4.918 D/2009—4.958 D/2009 și nr. 4.963 D/2009—5.005 D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 4.052 D/2009, nr. 4.053 D/2009, nr. 4.054 D/2009, nr. 4.918 D/2009—4.958 D/2009 și nr. 4.963 D/2009—5.005 D/2009 la Dosarul nr. 4.046 D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.135/85/2009, **Tribunalul Sibiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — SA.

Prin Încheierea din 4 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 682/116/2009, și încheierile din 27 aprilie 2009, pronunțate în Dosarul nr. 2.737/116/2008 și nr. 148/116/2009, **Tribunalul Călărași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A.

Prin încheierile din 28 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 7.153/30/2008, nr. 3.980/108/2008, nr. 4.005/30/2008, nr. 7.216/30/2008, nr. 4.049/108/2008, nr. 7.650/30/2008, nr. 7.198/30/2008, nr. 7.395/30/2008, nr. 7.422/30/2008, nr. 7.664/30/2008, nr. 7.386/30/2008, nr. 7.387/30/2008 și nr. 7.660/30/2008, încheierile din 5 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 3.531/108/2008, nr. 4.552/108/2008, nr. 4.221/108/2008, nr. 3.284/108/2008, nr. 4.690/108/2008, nr. 4.576/108/2008, nr. 27/108/2009, nr. 4.197/108/2008, nr. 4.204/108/2008, nr. 4.522/108/2008, nr. 4.512/108/2008, nr. 4.203/108/2008, nr. 3.507/30/2008, nr. 8.298/30/2008, nr. 7.954/30/2008, nr. 7.940/30/2008, nr. 7.947/30/2008, nr. 7.968/30/2008 și nr. 8.305/30/2008, încheierile din 12 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 8.296/30/2008, nr. 7.959/30/2008, nr. 8.355/30/2008, nr. 8.005/30/2008 și nr. 8.239/30/2008, încheierile din 13 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 7.932/30/2008, nr. 4.218/108/2008, nr. 4.244/108/2008, nr. 4.225/108/2008, nr. 5.311/108/2008, nr. 8.243/30/2008 și nr. 8.606/30/2008, încheierile din 15 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 7.192/30/2008, nr. 8.282/30/2008, nr. 7.973/30/2008, nr. 4.513/108/2008, nr. 87/108/2009, nr. 5.117/108/2008, nr. 7.762/30/2008, nr. 7.941/30/2008, nr. 7.195/30/2008, nr. 7.661/30/2008, nr. 8.889/30/2008, nr. 4.907/108/2008, nr. 8.251/30/2008, nr. 7.955/30/2008, nr. 7.982/30/2008, nr. 4.492/108/2008, nr. 8.573/108/2008, nr. 8.607/30/2008, nr. 121/108/2009, nr. 4.911/108/2008, nr. 4.501/108/2008, nr. 89/108/2009, nr. 8.949/30/2008 și nr. 7.752/30/2008, încheierile din 19 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 4.242/108/2008, nr. 4.223/108/2008, nr. 4.224/108/2008, nr. 8.599/30/2008, nr. 8.359/30/2008, nr. 8.605/30/2008, nr. 7.439/30/2008, nr. 7.203/30/2008 și încheierile din 22 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 7.951/30/2008, nr. 8.086/30/2008, nr. 7.957/30/2008, nr. 8.087/30/2008, nr. 8.275/30/2008, nr. 8.350/30/2008, nr. 7.949/30/2008 și nr. 8.601/30/2008,

Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în dosarele menționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, în cauză, pentru stabilirea competenței teritoriale a instanței intră în concurs Codul muncii, care constituie dreptul comun în materie, cu Legea nr. 168/1999, legea specială. Deoarece ambele reglementări au forță juridică egală, fiind legi organice, trebuie stabilit dacă Legea nr. 168/1999 mai este în vigoare sau nu, având în vedere faptul că art. 298 alin. (2) ultima liniuță stabilește că se abrogă orice alte dispoziții contrare. Această din urmă normă, ce face obiectul excepției, a constituit temei pentru interpretarea textului ca reprezentând o abrogare „implicită”, or, în lumina actualelor reglementări privind normele de tehnică legislativă, prin care s-a impus abrogarea expresă directă, aceasta vădește o vădită neinformare legislativă și necunoașterea legii. Ca urmare, abrogarea generică — indirectă ca modalitate de abrogare a unor dispoziții legale — nu mai poate fi utilizată, deoarece încalcă principiul efectivității juridice. Dispozițiile Codului muncii nu pot modifica implicit prevederile legale cuprinse în Legea nr. 168/1999, întrucât aceasta ar contraveni prevederilor constituționale invocate.

Tribunalul Sibiu — Secția civilă consideră că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Tribunalul Călărași — Secția civilă apreciază că excepția nu este întemeiată, întrucât aceasta se referă, de fapt, la modul de aplicare în timp a unor norme de lege, precum și raportul dintre legea specială și dreptul comun în materia dreptului muncii.

Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale consideră că excepția este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Arată totodată că motivele invocate privesc, în esență, modul de interpretare și de aplicare a legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale stabilite prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în Dosarul nr. 1.135/85/2009 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă, în dosarele nr. 682/116/2009, nr. 2.737/116/2008 și nr. 148/116/2009 ale Tribunalului Călărași — Secția civilă, precum și în dosarele nr. 7.153/30/2008, nr. 3.980/108/2008, nr. 4.005/30/2008, nr. 7.216/30/2008, nr. 4.049/108/2008, nr. 7.650/30/2008, nr. 7.198/30/2008, nr. 7.395/30/2008, nr. 7.422/30/2008, nr. 7.664/30/2008, nr. 7.386/30/2008, nr. 7.387/30/2008, nr. 7.660/30/2008, nr. 3.531/108/2008, nr. 4.552/108/2008, nr. 4.221/108/2008, nr. 3.284/108/2008, nr. 4.690/108/2008, nr. 4.576/108/2008, nr. 27/108/2009, nr. 4.197/108/2008, nr. 4.204/108/2008, nr. 4.522/108/2008, nr. 4.512/108/2008, nr. 4.203/108/2008, nr. 3.507/30/2008, nr. 8.298/30/2008, nr. 7.954/30/2008, nr. 7.940/30/2008, nr. 7.947/30/2008, nr. 7.968/30/2008, nr. 8.305/30/2008, nr. 8.296/30/2008, nr. 7.959/30/2008, nr. 8.355/30/2008, nr. 8.005/30/2008, nr. 8.239/30/2008, nr. 7.932/30/2008, nr. 4.218/108/2008, nr. 4.244/108/2008, nr. 4.225/108/2008, nr. 5.311/108/2008, nr. 8.243/30/2008, nr. 8.606/30/2008, nr. 7.192/30/2008, nr. 8.282/30/2008, nr. 7.973/30/2008, nr. 4.513/108/2008, nr. 87/108/2009, nr. 5.117/108/2008, nr. 7.762/30/2008, nr. 7.941/30/2008, nr. 7.195/30/2008, nr. 7.661/30/2008, nr. 8.889/30/2008, nr. 4.907/108/2008, nr. 8.251/30/2008, nr. 7.955/30/2008, nr. 7.982/30/2008, nr. 4.492/108/2008, nr. 8.573/108/2008, nr. 8.607/30/2008, nr. 121/108/2009, nr. 4.911/108/2008, nr. 4.501/108/2008, nr. 89/108/2009, nr. 8.949/30/2008, nr. 7.752/30/2008,

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, dispoziții care au următorul conținut: „(2) Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] orice alte dispoziții contrare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5) privind separația puterilor în stat și supremația Constituției și a legilor, celor ale art. 73 alin. (3) lit. p) privind reglementarea, prin lege organică, a raporturilor de muncă, sindicatelor, patronatelor și protecției sociale, și ale art. 79 alin. (1) din Constituție privind rolul Consiliului Legislativ.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași prevederi ale Legii fundamentale invocate în prezenta cauză și față de critici identice.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 1.005 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009, precum și deciziile nr. 1.016 și nr. 1.017 din 7 iulie 2009, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009, prin care Curtea a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, reținând, în esență, că susținerile autorului acesteia vizează aspecte de interpretare și aplicare a legii, respectiv de tehnică legislativă, care nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci a instanțelor judecătorești, a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau a legiuitorului, după caz.

Pentru aceleași considerente, și în prezenta cauză se impune menținerea aceleiași soluții.

nr. 4.242/108/2008, nr. 4.223/108/2008, nr. 4.224/108/2008, nr. 8.599/30/2008, nr. 8359/30/2008, nr. 8.605/30/2008, nr. 7.439/30/2008, nr. 7.203/30/2008, nr. 7.951/30/2008, nr. 8.086/30/2008, nr. 7.957/30/2008, nr. 8.087/30/2008, nr. 8.275/30/2008, nr. 8.350/30/2008, nr. 7.949/30/2008 și nr. 8.601/30/2008 ale Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.632

din 3 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Parohia Reformată Zalău—Centru în Dosarul nr. 3.170/84/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 19 noiembrie 2009, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la 26 noiembrie 2009 și apoi la 3 decembrie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.170/84/2008, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România.** Excepția a fost ridicată într-o cauză de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, de vreme ce reglementează o discriminare nejustificată, nelegală și inechitabilă între proprietarii imobilelor preluate abuziv, înstrăinate anterior anului 1989 și proprietarii imobilelor preluate abuziv, înstrăinate după data de 22 decembrie 1989. Arată că, deși în ambele cazuri imobilele au fost preluate abuziv, pentru imobilele înstrăinate anterior anului 1989 nu se acordă nici măcar despăgubiri. Totodată,

susține că se aduce atingere și dispozițiilor constituționale ale art. 44, proprietatea privată nefiind garantată și ocrotită în mod egal de lege.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că prevederile criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Constituție, care garantează și ocrotesc în mod egal proprietatea privată, indiferent de titular.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Totodată, consideră că autorul excepției critică, de fapt, o lacună de reglementare, aspect care excedează controlului Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale, acestea aplicându-se tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Totodată, arată că sunt în deplină concordanță cu dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, apreciind că legiuitorul a emis actul normativ criticat tocmai în aplicarea dispozițiilor constituționale invocate. De asemenea, consideră că motivele de neconstituționalitate privesc o omisiune legislativă, aspect care excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „În cazul în care imobilele ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență au fost înstrăinate legal după data de 22 decembrie 1989, titularii cererilor de retrocedare pot opta pentru acordarea măsurilor reparatorii în echivalent potrivit art. 5 alin. (5).”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată. Totodată, invocă și încălcarea dispozițiilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la respectarea bunurilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 837 din 26 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 21 iulie 2009, s-a reținut constituționalitatea prevederilor Ordonanței de

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Parohia Reformată Zalău—Centru în Dosarul nr. 3.170/84/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

★

OPINIE SEPARATĂ

Consider că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România este întemeiată și trebuia admisă, pentru următoarele considerente:

Scopul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 a fost acela de a retroceda foștilor proprietari imobilele ce au aparținut cultelor religioase din România și au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

Prin urmare, legiuitorul a emis actul normativ criticat în aplicarea dispozițiilor art. 44 din Constituție referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind protecția proprietății.

Însă, art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 reglementează dreptul de acordare a măsurilor reparatorii în echivalent potrivit legii speciale — respectiv Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției,

precum și unele măsuri adiacente, titlul VII, Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv — numai titularilor cererilor de retrocedare având ca obiect imobile ce au fost înstrăinate legal **după** data de 22 decembrie 1989.

Prin urmare, titularii cererilor de retrocedare având ca obiect imobile ce au fost înstrăinate legal **anterior** datei de 22 decembrie 1989 nu pot solicita măsuri reparatorii în echivalent, deși imobilele a căror retrocedare o solicită au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

Așadar, legiuitorul a exclus de la măsurile reparatorii în echivalent această categorie de persoane, cu toate că aceasta se află în aceeași situație juridică cu cea care, potrivit textului criticat, beneficiază de asemenea despăgubiri ca urmare a preluării abuzive, cu sau fără titlu, a imobilelor ce fac obiectul cererilor de retrocedare.

În aceste condiții, considerăm că art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 îi discriminează [art. 16 alin. (1) din Constituția României] pe titularii cererilor de

retrocedare având ca obiect imobile ce au fost înstrăinate legal *ulterior* datei de 22 decembrie 1989 în raport cu titularii cererilor de retrocedare având ca obiect imobile ce au fost înstrăinate legal *după* data de 22 decembrie 1989, încălcând și dispozițiile art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, conform cărora „*Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular*”.

Totodată, având în vedere art. 20 alin. (1) din Constituție, dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (2) trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu prevederile art. 1 paragraful 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora: „*Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.*”

Principiul constituțional al ocrotirii în mod egal a proprietății private trebuie respectat în privința oricărui drepturi patrimoniale, a oricărui „*bunuri*”, astfel încât, considerăm că acordarea măsurilor reparatorii în echivalent al titularilor cererilor de retrocedare având ca obiect imobile ce au fost înstrăinate legal *anterior* datei de 22 decembrie 1989 trebuie reglementat în aceeași măsură cu dreptul la măsuri reparatorii pentru titularii cererilor de retrocedare având ca obiect imobile ce au fost înstrăinate legal *după* data de 22 decembrie 1989.

De altfel, cu privire la dreptul la despăgubiri, în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 70/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 10 mai 2001), Curtea Constituțională a statuat că un drept de creanță se bucură de aceeași protecție ca și dreptul de proprietate. În sprijinul acestei teze a fost invocată practica Curții Europene a Drepturilor Omului, care, în cazul „*Pressos Compania Naviera — S.A. și alții împotriva Belgiei*”, 1995, a decis că „*dreptul la despăgubiri se naște odată cu producerea prejudiciului. Un drept de creanță de această natură constituie un «bun» și deci reprezintă un «drept de proprietate» în înțelesul avut în vedere de art. 1 alin. 1 teza întâi din Protocolul nr. 1 la Convenția europeană*”.

Așa fiind, socotim că numai prin acordarea dreptului la măsuri reparatorii în echivalent și titularilor cererilor de retrocedare având ca obiect imobile ce au fost înstrăinate legal *anterior* datei de 22 decembrie 1989 se respectă dreptul de proprietate al persoanei îndreptățite, drept garantat de art. 44 din Constituție.

În aceste condiții, apreciem că excepția având ca obiect prevederile art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 trebuia admisă, prevederile de lege criticate fiind neconstituționale în măsura în care nu se respectă și dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent al titularilor cererilor de retrocedare având ca obiect imobile ce au fost înstrăinate legal *anterior* datei de 22 decembrie 1989.

Judecător-raportor,
prof. univ. dr. **Aspazia Cojocar**

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 436244

MONITORUL
OFICIAL